Kadrajın ustası

■ **BUGÜN** alanında tek bayan fotoğrafçı aynı zamanda nevi şahsına münhasır **'fotoğrafın sultanı'** lakabı alan fotoğraf sanatçısı **Saime Güler**'i konuk ediyoruz. Hayalleri olan, tuttuğunu bırakmayan kişiliğiyle bir bakmışsınız kubbe tepelerinde, bir bakmışsınız minare tepelerinde, bir bakmışsınız tarihin derinliklerinde. Fotoğrafçı tek bir şey çekmez. O bunlara en güzel cevabı verdi.

CEMİL ŞAHİN'İN RÖPORTAJI 4'TE

Kadrajın ustası

Bugün alanında tek bayan fotoğrafçı aynı zamanda nevi şahsına münhasır fotoğrafın sultanı lakabı alan fotoğraf sanatçısı Saime Güler'i konuk ediyoruz.

Hayalleri olan tuttuğunu bırakmayan hırslı azimli dürüst kişiliğiyle bir bakmışsınız kubbe tepelerinde, bir bakmışsınız minare tepelerinde, bir bakmışsınız tarihin derinliklerinde, bir bakmışsınız şelale diplerinde.

Fotoğrafçı bir tek bir şey çekmez. O da bunlara en güzel cevabı vermiş oldu.

Türk kadını tarihten beri güçlü kişilikleriyle üstün başarı grafikleriyle karşımıza çıkmakta. İşte diğer başarılı bayanlarımız gibi Saime Güler'de bunlardan biri oldu. Sen yapamazsın diyenlere verdiği en güzel cevap yaptıklarıyla, imza attıklarıyla azmiyle bunu göstermiştir.

Başarısına imza attığı en büyük projeler arasında asrın sembolü Büyük Çamlıca Camii ve Çağa vurulan yüzyılın mührü asrın projesi 1915 Çanakkale Köprüsü'nü konuşacağız.

Öncelikle mimari alanda üstün başarılara imza atan uzun pozlamayla dahada kendisini pekiştiren devamlı yeni bir şeyler öğrenme heves ve heyecanına ortak olduğum bir arkadaşımız Saime Güler.

1915 Çanakkale Köprüsü çekimlerinden sonra sosyal medyada kendisine köprülerin sultanı kraliçesi fotoğrafın sultanı denmeye başlandı. Niçin mi? Şimdi hepsini Saime Güler'den dinleyeceğiz.

Fotoğraf Sanatçısı Saime Güler kimdir ?

Aslen baba tarafım Sinop fakat 1966'da İstanbul'da doğup büyüdüm. 3 Çocuk annesi olup özel bir yerde halkla ilişkiler müdürülüğü yaptım. Sanatı sevmem ve okumamdam dolayı sanata yatkın olduğumu farkettim ve bir bayan olarak kendi irademle bir şeyler yapmak istedim. Tesadüfler neticesinde kendimi fotoğraf sanatının içinde buldum. Devamlı okumayı araştırmayı seven biriyim. İşte bu araştırmalar sonrasında Allah'ın yardımıyla bugün bu noktaya gelmenin sevincini yaşıyorum.

Fotoğrafa nasıl başladınız?

Sosyal medyada duayen bir ustanın fotoğraflarını izlerken fotoğrafları okuduğumu farkettim. Tabiki bunun fotoğraf dilinde okumamın ne demek olduğunu sonra öğrendim. İşte o duayen üstad değerli ustam Fotoğraf Sanatçısı Cemil Şahin idi.

Fotoğraflarını incelerken bilhassa tarihi mabedlerin yerlerin mimari fotoğraflarını nasıl nereden çektiğini merak etmeye başladım. Sonra tanıştık ve ders almaya başladım. Yeri geldi ağladım yeri geldi sevindim hocam yapamayınca bana kızardı sen bari yapma derdi. Onun sayesinde iyi bir eğitim alarak buna yetenekte girince gerçekten o hırs azim ile devam ettim. Devamlı olarak hocama soru sormaya başladım.

Bunların akabinde bir gün hocam beni Çamlıca Camiine götürdü o zamanlar Camii yapım aşamasında, toz toprak içinde ve inşaat devam etmekte idi. Kendimizi o inşaatın içinden alamaz hale gelmiştik. İşte fotoğrafa ağırlığım asıl buradan sonra başlıyor. Cumhurbaşkanımız Sn. Recep Tayyip Erdoğan'ın himayelerinde Büyük Çamlıca Camisine hizmet etmek bizlere çok katkı sağlamıştır.

Çok değerli Ergin Külünk beyfendinin seçmiş olduğu o güzide ekip ile 6 yıl boyunca hiç aksatmadan caminin yapım aşamalarını çektik. Ve o ekip ile hala ara ara çekimelere devam etmekteyiz. Buradanda değerli büyüğüm Ergin Külünk beyefendiye teşekkürlerimi iletirim. O sebeple Camilerin bende yeri apayrı bir heyecan ile yer almaktadır. Anladım ki hayatımızdaki bazı şekilleri çocukluğumuzda almaya başlıyoruz. Bizlere yön veren yaşadıklarımız ve anılarımız oluyor. Yaz ayarlında okul tatil olunca ailem beni kuran kursuna yazdırdı. Teneffüse çıktığımızda arkadaşlarım oyun oynarken benim ilgimi çeken tek bir şey vardı. Gökyüzüne baktığımda koskocaman caminin minaresi. O kadar ihtişamlı gelirdi ki bana o minarenin etrafında döndüğümü hayal ederken kendi etrafımda döndüğümü farkettim sanki bende o minaredeydim.

Ne büyük tevafuk olmuştur ki Türkiye'nin en büyük modern sembol camisinde fotoğraf çekmek nasip oldu. Sadece bu camii değil tarihi camilerimiz yerler mimari fotoğraf çekmemde her gün beni bir adım daha ileriye taşıdı.

Bir bayan olarak büyük başarılara imza attınız. Bunların arkasında yatan nedenler varmıydı?

Fotoğraf bize bakıp da göremediklerimizi, fark edemediklerimizi, nesnelerin yapıların farklı boyutta yansımasını, Allahın güzel sanatının insanlara güzellikle sunmamızı, ışığı, ısıyı, renkleri nasıl ayırt ettiğimizi farkettiriyor.

Fotoğraf bir anı ölümsüzleştirmektir. Bazen sn bile yetersiz kalıyor. Her şeyin ana kaynağı ışıktır. Işığı nasıl kullanabileceğimizi öğreniyoruz.

Kadınlarımızın da her dalda ne kadar başarılı olduğunu göstermek ne kadar çalışkan ve yetenekli olduklarını bilmek özellikle bir anne olarak ya da ev kadını olarak neler başaracağını göstermek istedim. Asla vazgeçmedim öncelikle işinizi sevmek ve disiplin. Allah size gerisini gösteriyor zaten.

Bir kadın olarak kubbelere minarelere çıkmak hiç kolay olmadı. Azmettim, sabrettim ve hedefim vardı. Türk kadının ne kadar cesur ne kadar becerikli olduğunu göstermek en büyük başarım oldu.

Bu konuda en büyük başarı ödülüm kendine inanmak yılmamak oldu. İmza attığım en büyük ödül ise 1915 Çanakkale Köprüsü fotoğrafımın açılışa özel Cumhurbaşkanlığı tarafından yaptırılan madalyonun sertifika fotoğrafı olması oldu.

1915 Çanakkale Köprüsü çekimine nasıl başladınız?

Evde akşam haberlerini izlerken Çanakkale Köprüsünün ilk temelerinin atıldığını gördüm. O anda heyecan ile söylediğim şu kelimeler vardı. Ben bu köprüyü çekmeliyim. Ayrıca Çanakkale'nin bende ayrı bir yeri var. Çocukken büyüklerimden dinlediğim kendi yaşamlarından anılar ve kesitler. Böyle büyüyen bir çocuktum çünkü. Anneannem babasız büyüyen bir çocuktu. Hiç babasını görmemişti. Babasına dair hiçbir anısı yoktu. Annesinin ona anlattıkları, babasının Çanakkale savaşına gidip bir daha geri dönmemesi idi. İşte bu sebeple manevi bir güç ile Çanakkale Köprüsünü çekmeye başladım. Köprüyü ilk gördüğüm gün 10 Temmuz 2021'de sadece ilk ayakları ve üst halatları mevcuttu. Birde kırmızı renk görünce Al Bayrağımız ve şehitlerimiz aklıma geldi ve o anı yaşamış biri olarak büyük bir heyecanla çekimlere başlamış olduk. Yaz kış yağmur asla vazgeçmedik. Her çekime gittiğimde büyük bir heyecan ile dolmuştum. 2021'den bugüne kadar da devam etmektedir.

1915 Çanakkale Köprüsü çekimlerinde mutlaka unutamayacağınız anılarınız vardır?

Olmaz mı? O kadar var ki anlat anlat bitmez. Zannetmiyorumki bu köprüyü Cemil Şahin Üstad ile birlikte bizim kadar dışarıdan çeken olmamıştır. Yağmur çamur kar fırtına sıcak demeden asla vazgeçmeden devamlı gittik.

Günlerden bir gün aracımız çamura saplandı.

Aracı oradan çıkarmamız mümkün değildi. Tek çare o çamurlu yolu köye kadar yürüyüp oradan yardım istemekti. Gelibolunun Sütlüce köyünde Mustafa abimiz ile tanışıp konuştuk ve hemen derhal bize traktörünü alıp haydi atlayın gidelim demesi insanlarımızın ne kadar yardım sever olduğunu çok güzel örneğini yansıttı. En keyiflisi de o soğukta size sıcak sobanın önüne alıp çay ikram etmeleriydi. Şuna gelecek olursak fotoğraf sayesinde ne kadar güzel insanlar tanıdık ne kadar naif dostlar edindik. Her gittiğimiz yerde içecek bir bardak çayımız bizlere kapısını açan bir sürü insanların olması. Bazen bahçesinden hurma, kiraz, şeftali toplayıp bazen da köy ekmeği hediye edenler işte en büyük zenginlik bunlardı.

İlk kuleye çıkışımda yaşadığım o heyecanı asla unutmak mümkün değil. Heyecandan ellerim titrerken deklanşöre basamamıştım. 318 metreden o heyecanı anlatmak zor.

En komik anım ise o çamurda ayağımın batağa saplanıp çizmemim ikiye ayrılması olmuştu çizmesiz kalmıştım. Fotoğrafçı olupta anısı olmayan pek kimse yoktur zaten.

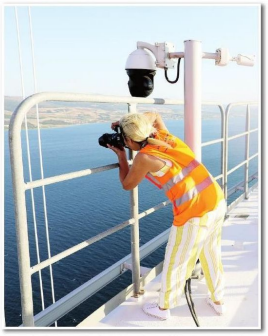

1915 Çanakkale Köprüsü çekimleri etraftan çevreden siz nasıl bir tepki ilgi ile karşılandı?

Bir fotoğrafçı her şeyi çeker ayırt etmeksizin. Öyle bir an gelirki çektiğiniz bir fotoğraf sizin farkedilmenizi sağlar. Köprünün açılışına bir hafta kala gazeteci bir kardeşim bana ulaştı. Bana bir köprü fotoğrafı atarak Saime Güler hocam bu size ait değil mi? diye bir soru yöneltti. Evet fotoğraf bana aitti. Sosyal medyada fotoğrafımın devlet erkanı tarafından tüm sosyal mecralarda paylaşıldığını öğrendim. Açılış haberlerinin fotoğraflarımızla yapıldığını gördüm. Tek bir şey beklerdim. Büyüklerimiz tarafından bu fotoğraflara kim emek vermiş bilmelerini isterdik. Sanata ve sanatçıya ülkemde değer verilmesini beklerdim. Allah her şeye şahittir. Aslında söyleyecek çok şey var bu konuda ama bu kadarı anlayana.

En güzel tepki ise şu oldu;

Çevremden bir zamanlar fotoğrafın sultanı denilirken 1915 Çanakkale Köprüsü çekimlerinden sonra köprülerin kraliçesi lakabı verildi. Onur duydum. Allah hiç bir emeği karşılıksız bırakmaz. Sanatımla duyduğum en güzel cümlelerdi . Bana bu lakabı yakıştıran sevdiklerime teşekkür ediyorum.

Çocuklarımdan sevdiklerimden destek gördüm ama en büyük desteği ilk göz ağrım, güzel torunum, birtanem Simay'dan gördüm.

Simay benimle gurur duyduğunu, okulda arkadaşlarına fotoğraflarımı gösterdiğini, onların çok beğenip kendisininde çok mutlu olduğunu ifade etti. Hatta bana şöyle söyledi. Anneanne beni de bir gün fotoğraf çekimine götür. Elbette en kısa zamanda götüreceğim ve onu çok seviyorum.

Bu ne demek bilir misiniz? Onun mutluluğu izah edilmez.

Projeleriniz varmı?

Tüm projelere açığım. Özellikle çekmiş olduğum fotoğraflarımla dünden bugüne bir sergi açmak istiyorum. Kendi yazmış olduğum ve hala devam etmekte olan şiirlerim ve anılarımla bir kitap projem var. Asıl amacım çocuklarıma ve torunlarıma bir eser, anı bırakmak olacaktır. Gelecek nesillere de yıllar sonra bu eserleri anıları bırakmak.

Fotoğraftaki Büyük Başarınız Ödülünüz Nedir?

İmza attığım en büyük ödül ise 1915 Çanakkale Köprüsü fotoğrafımın açılışa özel Cumhurbaşkanlığı tarafından yaptırılan Madalyonun sertifika fotoğrafı Seçilmesiydi.

Çok emek verdik biz üstad Cemil Şahin hocam ile. Darphane Genel Müdürümüz bir gün hocamı aradı. Açılışa özel Cumhurbaşkanlığı tarafından Darphaneye bastırılan madalyonun sertifikasına fotoğraf gerektiğini mimari çizim yerine fotoğraf kullanılacak demesinden sonra benim fotoğrafımın seçilmesi ve kullanılması elbette bunun tarifi yok inanılmaz onur duydum. Çok emek vermiştik. Allah'ın lütfu beni ödüllerin en büyüğü ile ödüllendirmiş olmasıydı. İşte Türk kadınının azminin başarı hikayesinin arkasındaki güç.

Bunların hepsi altın harflerle tarih sayfalarındaki yerini almış olmasıdır.

Çok güzel bir söz geldi aklıma çok severim.

Eşşek ölür kalır semeri İnsan ölür kalır eseri.

İnşaallah daha nice eserler bırakmak için büyük gayretle çalışmalara devam etmekteyiz.

İnsan inandığı yoldan asla dönmez.

1915 Çanakkale Köprüsü Fotoğraflarınız Elbette Değerlendirmek İsteyenler olacaktır. Fotoğrafınızı hiç böyle alan oldumu acaba?

Emek o kadar zor bişeyki anlatılmaz. Hele de bir bayan olarak bu mücadeleyi vermeniz apayrı bir duygu. Gerçek manada İstanbul'dan Çanakkale'ye giden bizler gibi kimseler yok görmedikte.

Sosyal medyada zaten tüm devlet erkanları paylaştıkça tabii insan bir mutlu oluyor. Lapseki İlçesi 1915 Çanakkale Köprüsü açısından çok mühim bir yere sahip. Türkiye'den en şanslı ilçelerimizden. İçinden köprünün geçmesi Lapseki'yi bence çok özel kılıyor. Aynı zamanda sosyal medyadaki paylaşımlarıyla kendisinin Lapsekili olması hasebiyle İçişleri Bakan Yardımcımız Sn Bülent Turan Bakanıma da buradan saygı ve sevgilerimi iletirim. Ama en büyük süprizi bize Lapseki Belediye Başkanımız Sn Eyüp Yılmaz beyefendi özel kalem Samet Özdemir kardeşimiz belediye binasının başkanlık makamına büyük boyda fotoğraflarımızı astılar. Oraya gittik gördük gerçekten o manzara karşısında insan bir başka mutlu oluyor. Değerli Başkanım Sn Eyüp Yılmaz beyefendiye ve Samet kardeşime buradan en kalbi teşekkürlerimi iletirim. Hele ki bize verdikleri o plaket her şeye bedeldi.
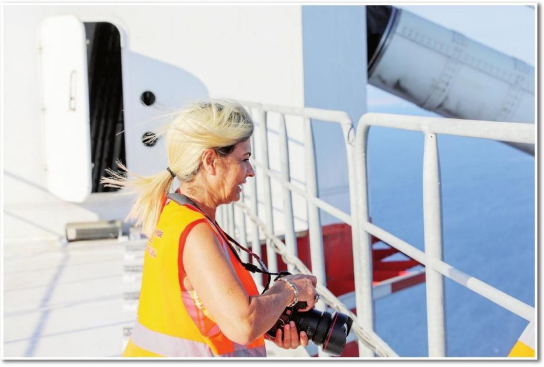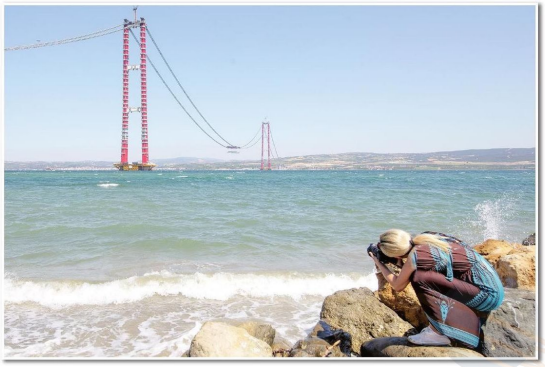
Cemil ŞAHİN